

INGEZONDEN

Schiedam, 22 Januari 1926.

Geachte Redactie.

Hierbij zou ik Uwe medewerking willen verzoeken om door middel van het tijdschrift aan de collegae hunne mede hulp te vragen om in het bezit te komen van een groot aantal hypoplastische eerste molaren, boven incisieven en onspidaten, die om welke reden dan ook getrokken moeten worden.

De manier van bewaren doet er niet toe, de cariositeit van de fronttanden ook niet, voor de molaren kan ik alleen gebruiken die waar van het occlusale vlak minstens voor de helft aanwezig is.

Speciaal zou ik dit willen vragen aan collegae die aan klinieken of fondspraktijken werkzaam zijn, daar door hen een groot aantal getrokken wordt dan in de particuliere praktijk.

Indien de verzendkosten eventueel bezwaar zouden geven, ben ik bereid alle als brief gestuurde pakjes waarop „tanden” te lezen staat, ongefrankeerd in ontvangst te nemen.

Daar ik niet weet onder welk hoofdstuk een dergelijk verzoek gericht moet worden, hoop ik op Uw hulp om dit verzoek tot de collegae door te doen dringen.

Met collegiale groeten,

Hoogachtend,

H. P. C. M. JANSEN.

Lange Nieuwstraat 153.

*Aan den Heer Hoofdredacteur van het
Tijdschrift voor Tandheelkunde.*

Naar aanleiding van de zes regels, door U neergeschreven op blz. 58 van de Januari aflevering 1926, richt ik tot U de volgende vragen, die ik gaarne in de Februari aflevering door U beantwoord zag, voordat ik met U over den inhoud daarvan van gedachten wissel.

Het mag uwe verbazing gewekt hebben, dat de ondergeteekende een presentielijst op twee zijner colleges (niet alleen op het 2de jaar) heeft laten teekenen, de bovenvermelde zes regels van den Hoofdredacteur van ons tijdschrift hebben mij verbaasd en wel in hooge mate (voorloopig spreek ik van verbazen).

In de eerste plaats zou ik gaarne van U vernemen, waaruit door U de naar uwe meening voor de hand liggende conclusie getrokken kan worden, dat in de studiegang van mijn onderwijs wat haperen moet. Elk logisch verband tusschen het presentielijst teekenen op het eerste en tweede jaars college en het zeer druk bezoeken van het derde en vierde jaarscollege ontgaat mij namelijk ten eenen male.

In de tweede plaats verzoek ik U om opheldering, wat U bedoelt met uw zin: „Wellicht, dat ook daarin *eindelijk* verandering zal komen.”

1°. Wat moet er veranderd worden?

2°. Waarin moet EINDELIJK verandering komen?

De lector in de orthodontie:

J. A. W. VAN LOON.

Utrecht, 27 Januari 1926.

In hooge mate verbouwereerd, (voorloopig spreekt hij van verbouwereerd) heeft de ondergeteekende na het lezen van het bovenstaande, naar het vorige nummer van het Tijdschrift gegrepen om de bewuste zes regels nog eens na te lezen.

Tot zijn vertwijfeling ontdekte hij toen, dat de zelffoutenduivel van „den” studiegang, gemaakt had: „die” studiegang.

Wellicht dat thans de heer van Loon begrijpen zal, dat niet *zijn* onderwijs, maar wel *hèt* onderwijsprogramma werd bedoeld en dat hij — in verband met vroegere beschouwingen — het gebrek aan interesse der studenten in de eerste studie jaren, beschouwt als het logisch gevolg van het feit dat zij voor deze colleges nog niet rijp zijn, iets wat naar hij meent communis opinio is. Derhalve is de verlangde opheldering:

1°. Wat moet er veranderd worden?

Antwoord: Het Onderwijsprogramma.

2°. Waarin moet *eindelijk* verandering komen?

Antwoord: In het verouderde stelsel van opleiding.

De hoofdredacteur van het Tijdschrift voor
Tandheekunde,
CH. F. L. NORD.